

פָּרָדָס לְהַלְלָה

גִּלוֹן 616 [שָׁנָה י'ג']

ר'ה תשפ"ב

פרק עולון שבועי באידיש ע"י יהודא זבולון הלוי קליטניך כ-

אין לא יאה וגו' אבל מיט חורתה און תשובה אין דער אויבערשטער גרייט דיר גלייך אנטזונעמען, וויל אין דבר שעומד לפני התשובה והבא ליתה מסיעים בידו. (אך פרי תבואה הגה'ק מליסקא)

די גוף פון די מצוחה דער מענטש בי המצוחה הזאת אשר אנטבי מצוקה הום וויל לא בשם הום (ל' י"א) פרעוגט דער הייליגער תפארת שלמה ואס מיינט לא בשם הום, אלע מצוחה גיעען דאך ארויף אין הימל? נאר עס שטייט אין אבות (פ"ד מ"ב) מצוחה גוררת מצוחה, דאס צו פארשטיין? וויל ידע מאל ואס מען טוט אמצוחה באשאפט מען א גוף און א נשמה פון דער מצוחה, און די נשמה גיט ארויף אין הימל און די גוף בליבט דא. און די גוף המצויה נעט ארום דעם מענטש און היט אים, און דאס מיינט "כ' מלאקי צוונה לא לשרמֶרֶךְ בְּכֶל רְכֶבֶה": (זהלים צא יא) ואס די מלאך ואס אין באשאפן פון די גוף המצויה היט דיר. און די גוף ברעננט ארין א רצון צו טאן נאך מצוחות. דאס מיינט מצוחה גוררת מצוחה. דורך טאן אין מצוחה ברעננט ארין א רצון צו טאן נאך מצוחות, דאס מיינט לא בשם הום "די גאנצע מצוחה גיט נישט ארויף אין הימל, וויל נאר די נשמה גיט ארויף, אבל די גוף המצויה בליבט דא, צו היטן דער מענטש און אויך צוגעבן און רצון צו טאן נאך מצוחות. (תפארת שלמה רדאנסק)

מען דארף ערשות תשובה טאן נאבדים קען מען בעטן הרה"ץ ר' יוסף רב פון שטאט טורצ'ין, זון פון הייליגן חווה מלובלן. ז"ע, האט אנגעחויבן זאגן זיין דרשא פאר די תקיעות מיט א מעשה. אין א שטאט האט געווארינט איד א ת"ח, ואס האט זיין פרנסה אין געוווען פון פאקרופן ווילן. אינמאל האט דער רב פון שטאט אים געקומען באזוכן, האט דער איד אים דאן געווארלט מכבד זיין פונעם בעטען ווילן ואס ער האט פארמאגט, שיקט ער אראפ זיין משרת צוברענגען די בעטען ווילן. עס גיט ארייבער אַלאנגע צייט, און דער משרת קומט נישט ארויף. און האט געבעטן אנטשולדייג פון רב, און ער איז אלין אראפ אין קעלער. ער איז געווארן דערציטערט, וווען ער זעהט פאר זיינע אויגן אחורבן זיך געווארגערט ארויף די ער. און עס צערבראכגען פלעשרה האבן זיך געווארגערט ארויף די ער. און עס גיט זיך ווילן ארויף די ער, אבל דער משרת האט אנגעמאכט! ואס דער רב איז אווק געגאנגען, האט דער איד אנגעחויבן זוונך דעם משרת, ער האט אים געטראפן לינן וואיג אונטערן אוילווען. וויל נאר דער משרת האט דערזען דעם בעה"ב, האט ער אים געפרעוגט, קען איך אפשר באקומען א העכערן געהאלט?... נו! דאס זעלבע פנים טוואגן מיר, האט אויסגעפירט דער צדייק. מען טוט אַפְּ אלעס ואס עס גלוסט א גאנץ יאר, און מיט און תשובה וויל מען פארלאנגען א גוט יאר?... מ"דארף ערשות תשובה טאן, און נאבדums קען מען בעטען ארויף א גוט יאר, דער עולם האט אנגעפאנגן צו ווילגען און תשובה געתאן.

שייכות פון נורות און תקיעת שופר בהעלתק און הנרת: (ח' ב) שטייט אין מדרש ה"ד אַשְׁרִ הַעֲמִידֵ רַעֲנִי תרואה (תחים פט טז) לאכורה ואס איז די שייקות פון נרת צו ירענִי כל אַשְׁרִ דְּבָרָו (דברים ה' כה) חייא בר אדא ובְּ קְפָּרָה, חד אמר הטעבה

אלע אידן ואן אינגענעריבן וווען גלייך צו לחיים טובים אתם נאכ'ם היום ב'לכם לפני ה' אליכ'ם ר'אשיכ'ם שבטיכ'ם זקניכ'ם ושפְּרִיבְּיכ'ם כל איש ישראלי: (כ"ט ט') אידן שטייען פארן אויבערשטן ביהם יומן הדין און צדייקם וווען אינגענעריבן לחיים טובים, א גוט יאר, און פשוטע אידן וורטן ביז יו"כ אדרער בייז את חנוכה. האט דער רב ר' מענדעל' מרימינוב זיע"א מלילץ געווען: א זמר וויסן דעם מידה פון "כלל פרט וכלל אי אתה דין אלא כען הפרט" או מען לערנט ארויס פון דער בעטער כלל או עס איז דומה צו דאס ואס עס שטייט ביהם פרט און נישט אויף אלעס. יעצט שטייט "בלכם" איז כל, אלע שטייען, און נאכדע שטייט "ר'אשיכ'ם שבטיכ'ם זקניכ'ם ושפְּרִיבְּיכ'ם זענען די צדייקם, דאס איז פרט, און נאכדע שטייט "בל' איש יישראלי" איז כל וויל אלע שטייען פארן דין, איז די חתימה פון כלל, פון "בל' איש יישראלי" די זעלבע חתימה ווי די פרט ר'אשיכ'ם שבטיכ'ם וויל פון די צדייקם, ואס אלע ווועל זוכה זיין לכתיבה וחתימה טוביה לאalter להרים טובים. אוזו ווי די צדייקם זענען זוכה גלייך צו א גוט יאר איז זוינ זאלן אלע אידן זוכה זיין צו א גוט יאר "היום" גלייך אין ר'ה. (בית אהרן - הганון ר' שלמה ולמן הורוויץ מפאטיך)

א מהנונג דארף נאר טראבן פארן קה' און נישט פאר זיך ר'אשיכ'ם שבטיכ'ם: (כ"ט ט') זאגט ר'ש". ר'אשיכ'ם שבטיכ'ם דאס מיינט "ר'אשיכ'ם לשבטיכ'ם" א הויפט צו אייערעד שבטיכ'ם, צו פארשטיין ואס איז כוונת ר'ש". קען מען זאגן, דער הייליגע הפלאה איז מסביר דער גמ' (חגינה ט"ו): "אם הרב דומה למלאך ה' צבאו-ת", אויב דין ר'באי איז דומה צו א מלאך ה' זאלסטו לערנטען תורה פון אים. פארוואס דוקא ווי א מלאך? נאר מיר ווילסן איז מלאך איז א עומד, ער שטייט איזיך דער זעלבער מדראגה אויף אייביג ווי איז ער אייז באשאפן געווארן, אבל א מענטש איז א הולך, ער דארף גיין העכער און העכער אין מדראגות. ווועגן דעם דארפסטו זוכן ארביז וואס איז א עומד ואס וכט נישט זיין חכילת בשעת ער לערנט מיט דיר, נאר ער זוכט די חכילת פון זיין עס תלמידים, דעמאטס יבקשו תורה מפייהו עכ"ד. קען זיין פשת איז ר'ש". "ר'אשיכ'ם" די מהיגים זאלן זיין די גאנצע חכילת זיעערע, "לשכטיכ'ם" זיין איבערונגגבן נאר פארן רבים און פאר זיינער פאלק, צו זוכן נאר זיין צו געבן און צו מאכן העכער, און נישט טראבן פון זיך. (טל השם - אב"ד קאשוי)

דער אויבערשטער וווארט אויף אונזער תשובה והיה בשםעו אַת דְּבָרִ הָאֱלֹהִ הַזֹּאת וְהַתְּבוֹךְ בְּלַבְּבוֹ לְאָמֵר שְׁלֹום יְהִי לְיִ בְּשְׁרָרוֹת לְבִי אַלְךָ: (כ"ט י"ח ט') עס איז שווער אויב ער ווועט הערן די דְּבָרִ הָאֱלֹהִ הַזֹּאת, ווי ווועט ער זאגן שְׁלֹום יְהִי לְיִ בְּשְׁרָרוֹת לְבִי אליך? עס ווועט דאך קומען די אלע קלילות נאר דער יציר הרע ברעננט אוין א יאוש און א מענטש און זאגט, קווק צו די אלע קלילות און עונשים פון די תורה, און דו ביזט דאך עובי עבירות, ממילא ווארט דיר אַפְּ אַזְעַלְכָּעַ קלילות, דעריבער ביזטו דאך פארפאלאן, וויל וואס קענסטו טאן ווועגן דעם? דעריבער כאפ איין א גוטן עולם הזה, און כאשר אבדת אבדת, דעריבער ווועט זאגן: בְּשְׁרָרוֹת לְבִי אַלְךָ! זאגט די תורה, לא יאה ה' סלח לך, נאר אויב מען ווועט זאגן שְׁלֹום יְהִי לְيִ

ועלבן כח צו מעורר זיין רחמים, מAMILא איז גוט דער מדרש, מקשר זיין בעלהיך צו אשר העם יודע תרעה, וויל בידע זענען מעורר רחמים און מבטל דין, און דאס איז די מהלוקת אויפן פסוק היטיבו, וואס די הטעה איז געווען המתקתק הדינים, צו דאס מיינט הטעטה הנרטה, אדער הטעטה הקטנרט, און אלע זאכן אויס גערעכענט ברענגן ערוויס די מדרת הרחמים. (תנווה לחים ר' חיים פאלאגי)

בהתบท הנרת וחד אמר הטעטה בהטעטה הקטנרט, שטייט אין זהר הק או די נרות פון מנורה האט געהאט דעם זעלבן כח ווי תקייע שופר אין ר'ה, בידע זענען ממתיק דין און מעורר רחמים, נאך שריבט דער זוהר הק, איז דורך קבלת התורה וואס די אידן האבן געזאגט געשה ונשמע איז איבער געדרייט געווארן די מדרת הדין צו מדרת הרחמים, און דאס פאסירט יעדן טאג בי הקטורת הקטורת (יעין זוהר הק פ' תזזה), קומט אויס איז סי קטורט סי די נרות און סי תקייע שופר האבן דעם

מדוכ לעבדות

דאכ חזה מלובלע באצאלט איז אונ וועלט אבעל לוח הקודש איז זכות פון די מוצאות פון פדיין שביעים

די 300 רובל וואס איך האב געהאט צו קויפן סחרה און באצאלט פאר יענען פריז און ער האט באפריט דיגאנצע משפהה. דער טאטעה האט מיר געבענשט און געוואגט איז האב דיר נישט יעצעט וואס צו באצאלט אבער איך זאנג דיר צו איז אונ עולם העליון ועל איך דיר באצאלט.

דרערויל האב איך געטראכט וואס וועל איך פאן פריז? האב איך זיך בארכענט איך וועל זאנט דעם פריז איז גאנטס האבן מיר באפאלן און צו גענומען דיג געלט, און אויב ער ווועט מיר גלוובן איז גוט און אויב נישט איז געווונן קדאי ד' מצוה פון פריז שביעים. דער אויבערשטער האט מיר געהאלפן און דער פריז האט מיר גענלויבט וויל ער האט געוואגט איז ער וויסט איז איך בין א' איש נאמן און פון מער נישט עסן און דער שבת ווועט זיין א' צער אויב ער ווועט נישט האבן אורה, האבן די קינדר זיך צושפריט איז די וווען בי אינגעראט געטראפן א' באליינונג פאר די ארבעט. יעצעט האב איך געטראכט איך בין שווין אלט און איך האב יעצעט געלט וויל איך גניין וואונגען צוישן אידן.

און אומר וועשה איך האב זיך געווענט פון פריז און געאנגען וואונגען צוישן אידן. יענען ער בעט יומ כיפור בין איך געאנגען פר איז של און אונגעטמאן מײן קיטל און זיך ארום געווילט מיטן טלית און גענומען ואנן תהלים. אינטיטן תהלים ואנן פיל איך זיך שועב איז די לופפן און אנטקען מיר שטיטט דער טאטעה וואס איך האב געראטוואוועט פון תפיסה. און ער זאנט הוות ער האט מיר צו געוואגט איז בעולם העליון ווועט ער מיר באצאלט און ער איז יעצעט דארטן וויל ער איז זאל גניין צום חזזה פון לבליין וואס ער ווועט שווין וויפן וואס מיר צו געבן. און ער הויבט מיר און צו שילדערן די זיסקייט וואס מען פילט און הימל די נאכט פון יומ כיפור און איך גניין אום פון זיסקייט און איך בענק זיך צו דעם. אונטיטן רעהן מיט יענען מתאן הער איך זיך דער שמיש שריטט צו מיר עס איז שווען און אוינען צוישן גויס און נישט געהאט און מנין. אינטיטן האט מען געדארפט פיערן די פוצינידיגע יאר פון פריז און דער פריז האט געדארפט איך זאל נייען פאר זיין גאנצע משפהה קלידיידער האט ער מיר געבען 300 רובל צו קויפן די שענטט שחרה.

אויפן וועג צו קויפן די סחרה האב איך געהרט קולות פון דערויטניטס בין איך דארטן געאנגען און געגען ווי א' גאנצע משפהה איז געבונדי מיט קיטן, אין די הענט פון די פאליצי, האב איך געפערעט די פאליצי וואס האבן ווי געטא? האט מען מיר געטפאערט או דער טאטעה האט געdoneגען א' קרטעטשע און לאנג נישט באצאלט בי דער פריז האט באפאלן מען זאל איהם אינגעוץן. האב איך געפערעט צו איך קען ווי אוסטליין האבן ווי מיר גענומען צום פריז און איך האב געפערעט וויפל קומען זוי? האבן ווי מיר געוואגט 300 רובל. האב איך גענומען

אין א' שטוטל גישט וויט פון לובלין האט געוואוינט איך א' עשר, א' תלמיד חכם וואס האט געהאט מסירות נשא אוף הכנסט אורחים. ער האט זיך נישט געוואשן צו זיין סעודה בי ער האט געהאט א' אורח בי זיין טיש. דער אויבערשטער האט אים געשענטק עשרות מיט גוטע קינדרע און אידערמער תלמידי חכמים. איינטאל א' גונטאג האט זיך נישט געמאכט איז ער זאל האבן א' גאנטאג נישט געהאט געמאכט בי ער גאנטאג און האט נאר געגען א' שטיקל מזונת בי זיין טיש און ער האט געווען בארגט וויל דער בעל הבית איז שווין געווונן שוואק פון מער נישט עסן און דער שבת ווועט זיין א' צער אויב ער ווועט נישט האבן א' אורח, האבן די קינדר זיך צושפריט איז די וווען בי אינגעראט געטראפן א' אלטער איז ער האט מסכים געווען צו זיין זייר אורח. דער בעל הבית האט אינגעפריט איז אלע מוזן ואן תורה ביים טיש און וווען מען האט מכבר געווען דעם אלטן איז מיט ואן תורה האט ער געוואגט איז ער האט נישט. האט דער בעל הבית געוואגט אפשר איז ער אוסגעומומשעת פון וועג האט וווען עם איז געקומו צו שלש סעודות האט איהם זיין אידעם פארשעט און וועג אבער נישט. האט איהם געפערעט איז אפילו א' פוקס חומש קען ער נישטן א' אבער דער אורח האט זיך נישט דערשראָן און ער האט צויר געטפאערט שיינערהייט או יעצעט ביסטו א' עשר אבער באָל וויסטו וווען א' רב איז א' שטוטל און האבן א' קליענע פרנבה.

נאכ שבת וועג דער בעל הבית האט געדאקט דעם אורח האט ער איהם געפערעט ווי אויז קען דען זיין איז אידעם איז איז אווער און זאל וווען א' רב מיט א' קליען פרנעה? האט איהם דער אורח געהאט געהאט איז זיך דער דערציזילען א' מעשה: איך בין געוען א' שנידיער בי א' פריז איך האב געהאט שיין פרנעה אבער איך האב געמווט וואוינען צוישן גויס און נישט געהאט און מנין. אינטיטן האט מען געדארפט פיערן די פוצינידיגע יאר פון פריז און דער פריז האט געדארפט איך זאל נייען פאר זיין גאנצע משפהה קלידיידער האט ער מיר געבען 300 רובל צו קויפן די שענטט שחרה.

אויפן וועג צו קויפן די סחרה האב איך געהרט קולות פון דערויטניטס בין איך דארטן געאנגען און געגען ווי א' גאנצע משפהה איז געבונדי מיט קיטן, אין די הענט פון די פאליצי, האב איך געפערעט די פאליצי וואס האבן ווי געטא? האט מען מיר געטפאערט או דער טאטעה האט געdoneגען א' קרטעטשע און לאנג נישט באצאלט בי דער פריז האט באפאלן מען זאל איהם אינגעוץן. האב איך געפערעט צו איך קען ווי אוסטליין האבן ווי מיר גענומען צום פריז און איך האב געפערעט וויפל קומען זוי? האבן ווי מיר געוואגט 300 רובל. האב איך גענומען

הזאה לאוד ע"ז "עלום הספרים" מדינת העולמי לאוף ספירים שענים גענמאו וספירים עתיקים וכחפי י"ד צו פאלקינפערן - עם איז א' שיינע מתנה

3 ספרים שיך לבעל מקדשי ה' וויטצי \$900, תיקוני וויה דפוס וטאמיר \$1500, קבלה עם ברכת וחיטמת הנ'ק ר' יעקב ארי' מטריק \$400, ספר אוולץ שיך להר'ק ר' יהונתן מטאלנא \$600, ספר וואס האט באלאנט פארן אפפני ארין פון נאנש \$2000, ספר מיטן הקרצה פון שמלת \$1800 שו'ת חתן סופר דפוס ראשון וערן זעלטן \$300, גאנטאל פון ר' יענקלע מיט א' אישור \$18000, צווי ספרים אוף ר' יצחק אלחנן געדראוט דורך ר' יעקב ליפשין ואראשא הרנץ' וואס האבן באלאנט צו דהה'צ' ר' אבטזר מלילע \$800, ספר קידור ראיית הכמה עם הקרצה אורכה מהה'צ' ר' חזקאל שנראי מערא, 6, ספרי ואיזון דפיז דיטע בית יעקב ויקרא, רברים, סוד ישרים ג' שנים, תפארת החנבי \$3000, לקוטי מהר'יא שמות ודברים \$1500, זמץ צדיק וויניק ג' החלקים דפיז'ר \$800, ספר פרק לרבי אליעזר עם כמה התייחסות הרה'ק ר' חייט שלמה מקאנסן, ספר יד שאל על הל' השבאות דפיז'ר עם הנחות התנאן ר' גרשון ליטשסן'ל ר' פסח פרומקן, מהר'ק מהה'צ'ן, מורה'ק מוסטרוואוזא, מהה'אן מקאונן, מהה'אן ר' הענקן, און נאך 4403 - 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA T - 718 - 438 - 8414 ~ 5500 Store Hours are 11:30 - 7:30 Fri till 2:00, To receive pardes: pardesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday check our website WWW.SEFORIMWORLD.COM מיר וועלן האבן שיינע אהרוגים און לויבס נאך זום גולדה הכל'ט מיר פארקופן זילברען מטבחות פאר פדזין הבן ר' פסח פרומקן, מהר'ק מהה'צ'ן, מורה'ק מוסטרוואוזא, מהה'אן מקאונן, מהה'אן ר' הענקן, און נאך

און איך אלטער געלט, מיר ווינטשן אלע איזן א' כתבה והתימה טובה בספרן של צדיקים, דערוויל זעהט אויס אוד דער קומענדיגן גל'ין ווועט זיין ערשת נאך סוכות תשפ'ב הבעל'ט